

Sygn. akt II AKz 576/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Jolanta Śpiechowicz

Sędziowie: SA Iwona Hyla (spr.)

SA Małgorzata Niementowska

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. del. Pawła Zuberta

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **J. G. (...)**

podejrzaney o przestępstwo z art. 148 § 2 pkt 2 kk i art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 sierpnia 2014 roku, sygn. akt XVI Kp 310/14

w przedmiocie przedłużenia okresu tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i a

1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską zawartą w pierwszym wersie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 11 sierpnia 2014 r., sygn. akt XVI Kp 310/14, w ten sposób, iż w miejsce imienia i nazwiska podejrzanej zamiast błędnie wpisanego (...) prawidłowo wpisać (...), a nadto w wersie 14 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w miejsce błędnie podanej sygn. akt „VII Kp 187/14” wpisać prawidłową sygnaturę „VII Kp 186/14” ;
2. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 roku, sygn. akt XVI Kp 310/14, Sąd Okręgowy w Katowicach uwzględniając wniosek prokuratora przedłużył do dnia 16 listopada 2014 roku okres stosowania tymczasowego aresztowania wobec podejrzanej J. G., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 18 maja 2014 roku, sygn. akt VII Kp 186/14.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł obrońca podejrzanej, który zarzucił obrazę przepisów postępowania, a to:

- art. 251 § 1 kpk przez przedłużenie środka zapobiegawczego wobec innej osoby, aniżeli wynika to z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach. Nadto z ostrożności procesowej, obrońca zarzucił obrazę art. 249 § 1 kpk oraz art. 258 § 2 kpk poprzez przyjęcie, że istnieje duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną

zarzucanego jej przestępstwa zagrożonego surową karą. Stawiając powyższe zarzuty, obrońca podejrzanej J. G. wniósł o zmianę tymczasowego aresztowania na dozór policji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy podejrzanego okazało się o niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać jednak należy, iż rację ma skarżący, że w pierwszej linijce uzasadnienia skarżonego postanowienia Sąd Okręgowy błędnie wskazał imię i nazwisko podejrzanej, tj. (...), zamiast prawidłowego: (...), a wobec zaistnienia omyłki pisarskiej, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 105 kpk dokonał jej sprostowania – jak w punkcie 1 niniejszego postanowienia. Jednocześnie zaakcentować należy, iż zarówno z sentencji postanowienia, jak i z dalszej części uzasadnienia tegoż orzeczenia, w sposób niebudzący wątpliwości wynika, iż zaskarżone postanowienie dotyczy przedłużenia tymczasowego aresztowania wobec podejrzanej J. G., zatem wskazana powyżej omyłka pisarska nie miała żadnego wpływu na prawidłowość zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia. Ponadto w wersie 14 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Sąd I instancji wpisał błędnie sygnaturę sprawy VII Kp 187/14, zamiast prawidłowej sygnatury VII Kp 186/14, pod którą zapadło postanowienie o zastosowaniu wobec podejrzanej J. G. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania przed Sądem Rejonowym w Chorzowie. Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 105 kpk, dokonał sprostowania także i tej omyłki pisarskiej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego decyzja o przedłużeniu stosowania wobec podejrzanej J. G. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania jest prawidłowa i podyktowana została potrzebą zabezpieczenia prawidłowego toku prowadzonego postępowania przygotowawczego.

Niewątpliwie sprawstwo podejrzanej zostało uprawdopodobnione zgromadzonym dotychczas materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci wyjaśnień współpodejrzaney A. S. i współpodejrzaney B. C., a także częściowych wyjaśnień podejrzanej J. G. oraz dowodów w postaci zeznań świadków, protokołów oględzin miejsca, osób i rzeczy, protokołów przeszukania, opinii sądowo-lekarskiej z oględzin zewnętrznych i wewnętrznych włók pokrzywdzonego R. G., opinii sądowo-psychiatrycznych, opinii sądowo-psychologicznych. Słusznie zatem Sąd I instancji uznał, że w stosunku do podejrzanej J. G. w dalszym ciągu pozostaje aktualna ogólna przesłanka stosowania tymczasowego aresztowania wymieniona w art. 249 § 1 kpk. Do spełnienia przesłanki ogólnej stosowania środków zapobiegawczych na obecnym etapie wystarczający jest bowiem duży stopień prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzaną zarzucanego jej czynu i taki stopień, w ocenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach, w dalszym ciągu istnieje.

Ponadto ze względu na charakter stawianego J. G. zarzutu, stanowiącego zbrodnię zabójstwa oraz całokształt okoliczności podmiotowo – przedmiotowych sprawy, nie budzi wątpliwości stwierdzenie, że w razie potwierdzenia w procesie winy i sprawstwa, podejrzanej grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Trafnie też Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że sama możliwość wymierzenia surowej kary pozbawienia wolności stwarza domniemanie, iż sprawca przebywając na wolności mógłby podejmować działania destabilizujące proces karny. Grożąca bowiem realnie surowa kara pozbawienia wolności sprawia, że koniecznym staje się przyjęcie przewidzianego w art. 258 § 2 kpk domniemania, w postaci uzasadnionej obawy podejmowania z jego strony działań mających na celu destabilizację procesu i wbrew zarzutowi podniesionemu w zażaleniu, nie jest wymagane wykazywanie, że zachodzą inne szczególne okoliczności uzasadniające obawę, iż podejrzany będzie utrudniać postępowanie. Pogląd ten od dawna nie budzi wątpliwości w orzecznictwie sądowym, w tym Sądu Najwyższego (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 roku, sygn. akt I KZP 18/11).

Zasadnym również wydaje się przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania w trybie o jakim mowa w art. 263 § 2 kpk. Konieczność uzupełnienia materiału dowodowego o wskazane we wniosku prokuratora oraz w zaskarżonym postanowieniu czynności procesowe, w pełni uzasadnia stosowanie w przedmiotowej sprawie izolacyjnego środka zapobiegawczego na okres wskazany w zaskarżonym postanowieniu.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności uznać należy, że w chwili obecnej brak jest możliwości zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania za pomocą innego środka zapobiegawczego, w tym za pośrednictwem proponowanego przez obrońcę podejrzanej – dozoru policji.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny nie dopatrył się w przedmiotowej sprawie okoliczności z art. 259 kpk, które mogłyby uzasadniać uchylenie stosowanego wobec podejrzanej J. G. środka zapobiegawczego.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Z.:

1. odpis postanowienia doręczyć podejrzanej i jej obrońcy,
2. zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 17 września 2014 roku.